

Следът това умният Солонъ далъ на народното събрание исканото отъ него право — да уволнява лошите чиновници. По та-къвъ начинъ събранието добило надзоръ надъ дейността на избраните отъ него чиновници.

Благородниците възнегодували противъ това Солоново приятелско разположение къмъ народа. За да ги успокои, той ги поласкалъ.

„Благородници“, обърналъ се той къмъ тяхъ, „ваша длъжност е да украсявате нашия градъ съ величествени църкви и театри, да устройвате публични игри и забавления, за да бждатъ привлечани чужденци, които да купуватъ на пазарите произведенията, що изкарвате отъ вашите стопанства. Разбира се, че по тоя начинъ вие ставате още повече богати. Вие сте добре въоръжени и вървамъ, охотно ще защищавате нашата родина отъ неприятели; защото бедните земедѣлци, пастири, вѫглещари, рибари и др., които нѣматъ никакво оружие и коне, коля, не могатъ да сторятъ това. Но вие имате още по-голѣмъ интересъ, отколкото безимотните, щото въ държавата ни да има спокойствие, редъ, сигурностъ. Въ такъвъ случай вие трѣбва съ готовностъ да понасяте всички тежести, които бедните не могатъ да носятъ...“

Като човѣкъ, нападнатъ отъ две страни, Солонъ трѣбвало да си пробива путь — въ единъ моментъ да отстѫпва на бедните, въ другъ — на благородниците, безъ да изпуска изъ предъ очи своята крайна цель: победа на правото!

Неустрашимо Солонъ се заловилъ на работа.

„Атиняни“, казвалъ той на народа, „вие не се нуждаете отъ нови господари, ами отъ нови закони. Азъ ще ви дамъ такива“.

Законите, които защищаха правата само на благородниците, той счелъ за отживѣли времето си, премахналъ ги и създадъ нови. Така, единъ отъ тия закони запрещавалъ да бждатъ поробвани задължнѣлите селяни. Това ще рече: заради дѣлгъ никой не могълъ да отнема свободата на другого. Продадените въ чужбина отъ заемодавците роби трѣбвало да бждатъ изкупени за смѣтка на държавата. Унищожени били дѣлговете, и заложните имоти освободени.

Солонъ встѫпилъ въ борба съ разкоша, въ който плувала тогавашната аристокрация. Въ желанието си да се развие материалното благосъстояние на народа, той е искалъ да се помогне на бедния и да се ограничи разпуснатостта на богатия.